

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 26 kwietnia 2023 r.

Poz. 3529

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.376.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 20 kwietnia 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 40)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 287.XLV.2023 Rady Gminy Starcza z dnia 20 marca 2023 r. w sprawie określania szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania z opłat, a także trybu ich pobierania, w całości, jako sprzecznej z art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 20 marca 2023 r. Rada Gminy Starcza przyjęła uchwałę Nr 287.XLV.2023 w sprawie określania szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania z opłat, a także trybu ich pobierania, dalej jako „uchwała”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano przepis art. 50 ust. 6 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 21 marca 2023 r. W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem. W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego w całości z przyczyn opisanych poniżej.

Zgodnie z art. 50 ust. 6 ustawy *Rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.* Wskazany przepis ustawy, wprowadza obligatoryjne elementy uchwały, tj.:

- 1) szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze (z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi);
- 2) szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat;
- 3) tryb ich pobierania.

Zauważyć należy, że uchwała ta stanowi akt prawa miejscowego, więc winna ona kompleksowo regulować zawartą w niej materię. Przyjmuje się, iż rada gminy powinna ująć w uchwale podejmowanej na

podstawie art. 50 ust. 6 ustawy wszystkie kwestie wskazane w tym przepisie. Pominięcie bowiem przez organ stanowiący gminy któregoś z wymienionych w upoważnieniu ustawowym elementów skutkuje brakiem pełnej realizacji tego upoważnienia i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 13 grudnia 2007 r., sygn. akt II SA/Op 480/07, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Wymaga również zaznaczenia, że w państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa (art. 7 Konstytucji RP). Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały: odpowiednio w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt III SA/Kr 459/18, z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt III SA/Kr 335/20, z dnia 8 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Kr 22/20, z dnia 10 maja 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 115/21; wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. akt II SA/Ke 970/19, z dnia 4 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Ke 1024/20; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt I SA/Gd 238/20; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Bk 208/20, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przechodząc do oceny legalności przedmiotowej uchwały, należy wskazać, że Rada Gminy nie wypełniła w sposób prawidłowy delegacji z art. 50 ust. 6 ustawy, w zakresie, w którym była ona obowiązana do określenia w uchwale szczegółowych warunków odpłatności za usługi, o których mowa w tym przepisie. W tabeli odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, zawartej w § 2 ust. 3 załącznika do uchwały wskazano, co następuje:

Kryterium dochodowego wg. art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej	Wysokość odpłatności liczona od kosztu usługi w procentach	
	Osoba samotna lub samotnie gospodarująca	Osoba w rodzinie
Do 100%	nieodpłatnie	nieodpłatnie
101%-150%	10%	20%
151%-200%	25%	40%
201%-250%	50%	60%
251%-300%	75%	80%
Powyżej 301%	100%	100%

W ocenie organu nadzoru, Rada Gminy w sposób sprzeczny z prawem określiła przedziały odpłatności (za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi) wskazane w kolumnie 1, wiersz 4-7 tabeli, tj. następujące grupy odpłatności: 101%-150%, 151%-200%, 201%-250%, 251%-300% kryterium dochodowego wg. art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Z powyższych regulacji tabeli wynika, że Rada pominęła uregulowanie warunków odpłatności dla osób osiągających od powyżej 100% do 101%; od powyżej 150% do 151%; itd. – dochodu określonego wg art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Przy tak zastosowanych przez Radę przedziałach niemożliwe jest bowiem ustalenie warunków odpłatności dla osób osiągających ww. dochody.

Przedmiotowa uchwała ma walor aktu powszechnie obowiązującego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Z jego normatywnego charakteru wynika zatem konieczność formułowania zawartych w nim postanowień na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego (art. 7 Konstytucji RP),

precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, a regulacje w nim zawarte powinny być jasne, czytelne i przejrzyste. Adresat przepisu aktu prawa miejscowego powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, jakie uprawnienia na mocy tego przepisu mu przysługują, bądź jakie obowiązki zostały na niego nałożone. Jednakże, co już wyżej wykazano, z omawianych regulacji tabeli nie można wywieść zasad odpłatności za przedmiotowe usługi dla osób osiągających powyżej 100 do 101; od powyżej 150 do 151; od powyżej 200 do 201; od powyżej 250 do 251; od powyżej 300 do 301 – procent dochodu określonego wg art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Ze względu na wadliwość zawartych w uchwale postanowień dotyczących procentowych wskaźników odpłatności za godzinę ww. usług, uchwała nie będzie mogła być realizowana w przypadku, gdy osoba, która nabyła na mocy decyzji właściwego organu prawo do usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, będzie osiągała dochód, mieszczący się w jednym z przedziałów nieobjętych postanowieniami uchwały.

Konkludując, w ocenie organu nadzoru, Rada Gminy Starcza w przedmiotowej uchwale nie uregulowała prawidłowo warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, co stanowi niewypełnienie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 50 ust. 6 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Wadliwość tę należy zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa, które stanowi podstawę do wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały w całości.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała zawiera również inne nieprawidłowości.

Należy zaznaczyć, że norma kompetencyjna w brzmieniu ustalonym w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej nie może stanowić materialno-prawnej podstawy do przyjmowania, że w zakresie jej regulacji mieści się także prawo określenia kryterium, w oparciu o które zostanie ustalany zakres, wymiar oraz okres i miejsce świadczenia usług. To ośrodek pomocy społecznej, jak wynika z art. 50 ust. 5 ww. ustawy przyznając ww. usługi, ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia usług. Rada Gminy w § 1 ust. 1 załącznika do przedmiotowej uchwały ustaliła, że *usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze przyznaje się po ustaleniu, że zachodzą przesłanki do ich udzielenia określone w ustawie o pomocy społecznej. Mogą być świadczone nieodpłatnie lub za odpłatnością.* W § 2 ust. 2 tego załącznika wskazano, iż *Usługi opiekuńcze przysługują nieodpłatnie świadczeniobiorcom, których dochód na osobę lub na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego określonego w ustawie o pomocy społecznej.* Unormowania dotyczące określonego rodzaju odpłatności na gruncie przepisów ustawy o pomocy społecznej, opierają się o kryterium dochodowe ustalone w art. 8 ustawy. Za osoby posiadające dochód poniżej kryterium dochodowego określonego w przepisach ustawy odpłatność za świadczone usługi jest ponoszona w całości przez ośrodek pomocy społecznej. Oznacza to, że w przypadku nieprzekroczenia kryterium dochodowego z mocy ustawy osoba zobowiązana nie ponosi odpłatności. Zatem, już z woli samego ustawodawcy osoby te zostały zwolnione z obowiązku ponoszenia odpłatności, a rolą Rady jest wyłącznie określenie, w drodze uchwały, szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania. Zatem powyżej przytoczonym przepisem Rada wykroczyła poza zakres delegacji ustawowej wynikającej z przepisu art. 50 ust. 6 ustawy.

Argumentacja ta znajduje również zastosowanie do wersu trzeciego przywołanej wcześniej tabeli. Rada błędnie wskazała w ww. przepisie zakres „do 100%” kryterium dochodowego, ponieważ jak już podniesiono, jeżeli odpłatność za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze następuje w przypadku przekroczenia kryterium dochodowego, to Rada nie powinna zakresem unormowania obejmować przypadku, kiedy dochód ten nie przekracza wartości 100% kryterium dochodowego wskazanego w ustawie o pomocy społecznej.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że z przepisu art. 2 Konstytucji RP wynika, iż: *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.* Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. Dz. U. z 2002 r., nr 78, poz. 715) podniósł, iż *przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych*

i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego - dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań.

Podsumowując, należy jedynie zaznaczyć, że organ stanowiący gminy jest obowiązany formułować zawarte w uchwale postanowienia na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizując delegację ustawową, a regulacje w niej zawarte powinny być jasne, czytelne i przejrzyste. Natomiast adresat przepisu aktu prawa miejscowego powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, jakie uprawnienia na mocy tego przepisu mu przysługują, bądź jakie obowiązki zostały na niego nałożone

W tym miejscu należy ponownie wskazać, że organ stanowiący gminy obowiązany jest do formułowania regulacji uchwały wyłącznie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego. Wobec powyższego, Rada Gminy nie posiada upoważnienia do modyfikowania (w tym powtarzania) przepisów ustawowych. Modyfikacja bądź uzupełnienie przepisami stanowionymi przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Modyfikacja (w tym powtórzenie) przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że zmodyfikowany (powtórzony) przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09 oraz z dnia 7 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 170/10; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/Gl 391/12; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt III SA/Łd 35/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 12 lutego 2020 r., sygn. akt III SA/Wr 555/19, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Powyższe uwagi dotyczące obowiązku działania wyłącznie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego oraz zakazu modyfikowania (w tym powtarzania) przepisów ustawy należy przenieść na regulacje analizowanej uchwały, wskazując, że:

- § 1 ust. 2 załącznika do uchwały, zgodnie z którym *Usługi opiekuńcze oraz specjalistyczne usługi opiekuńcze są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego. Usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze mogą być udzielane z urzędu. Przepis ten powiela regulacje art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy (tj. Świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego. Pomoc społeczna może być udzielana z urzędu),*

- § 5 ust. 2 załącznika do uchwały (tj. *całkowite lub częściowe zwolnienie z ponoszenia odpłatności za usługi następuje na podstawie decyzji administracyjnej na wniosek osoby objętej usługami lub pracownika socjalnego*) – modyfikuje ww. art. 102 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej z uwagi na zawężenie grona wnioskodawców (1. *Świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego. 2. Pomoc społeczna może być udzielana z urzędu,*

- § 1 ust. 4 załącznika do uchwały (tj. *Zakres usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych oraz okres i miejsce ich świadczenia ustalone są w decyzji wydanej przez Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starczy.*) – stanowi powtórzenie art. 106 ust. 1 ustawy (tj. *Przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej*) oraz art. 50 ust. 5 ustawy (tj. *Ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych, o którym mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych, przyznając usługi opiekuńcze, ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia*), reglamentacja treści decyzji oraz wkroczenie w zakres kompetencji organu właściwego do wydania decyzji stanowi istotne naruszenie prawa,

- § 1 ust. 3 załącznika do uchwały (tj. *Pracownik socjalny w rodzinnym wywiadzie środowiskowym ustala rodzaj i zakres usług oraz ilość godzin, jaka będzie konieczna dla zaspokojenia niezbędnych potrzeb osoby zainteresowanej oraz dochody osoby bądź rodziny, w celu określenia warunków odpłatności za świadczone*

usługi) - stanowi powtórzenie art. 106 ust. 4 ustawy (tj. *Decyzję administracyjną o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, z wyjątkiem decyzji o odmowie przyznania biletu kredytowanego oraz decyzji w sprawach cudzoziemców i osób, o których mowa w art. 5a, wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego*),

- § 6 ust. 1 załącznika do uchwały w zakresie określenia terminu wnoszenia przedmiotowych opłat (tj. *opłata za usługi opiekuńcze oraz specjalistyczne usługi opiekuńcze wnoszona jest w terminie do 15-go dnia każdego miesiąca po miesiącu, w którym wykonano usługę bezpośrednio na konto bankowe Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starczy. Opłata za miesiąc grudzień powinna zostać wniesiona najpóźniej do 31 grudnia danego roku*) – stanowi przekroczenie delegacji ustawowej z art. 50 ust. 6 ustawy, gdyż Rada nie jest upoważniona do ustalania elementów decyzji administracyjnej, w tym do określenia terminu wnoszenia opłat za świadczone usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi,

- § 6 ust. 2 załącznika do uchwały (*Opłaty miesięczne za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze pobierane są w wysokości stanowiącej iloczyn liczby godzin usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych faktycznie wykonanych w danym miesiącu, ceny za jedną godzinę tych usług i wysokości odpłatności za przyznane usługi ponoszonej przez osobę samotnie gospodarującą lub osobę w rodzinie*) - kompetencja rady wynikająca z art. 50 ust. 6 ustawy nie obejmuje sposobu obliczania wysokości odpłatności za wykonane usługi.

Nadto w załączniku do uchwały posłużono się zamiennie pojęciem „ceny” i „kosztu” usługi, co prowadzi do niejasności prawa.

Wskazane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 15 czerwca 2021 r., sygn. akt III OSK 3457/21, 29 września 2021 r. sygn. akt I OSK 4382/18, 13 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 542/21, 23 lutego 2022 r., sygn. akt III OSK 2954/21, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 287.XLV.2023 Rady Gminy Starcza z dnia 20 marca 2023 r. w sprawie określania szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania z opłat, a także trybu ich pobierania – w całości – należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Elżbieta Żabicka-Łakomy